

Nieuwsbrief Hospice de Regenboog

Mei 2023

Voorwoord

Op het moment van schrijven schijnt het voorjaarszonnetje heerlijk naar binnen, al wordt dat afgewisseld met buien.

Als we terugkijken naar de afgelopen periode is er weer genoeg gebeurd. We hebben veel aanmeldingen gehad van nieuwe gasten, waardoor de bedden continue bezet waren. Het is fijn om te merken dat de stap naar het Hospice door mensen genomen wordt. Thuis de laatste levensfase doorbrengen is mooi als dat kan en als je dat wilt, maar er zijn genoeg situaties of omstandigheden waarin dat niet kan.

Van veel gasten en naasten horen we terug, dat de keus voor het hospice een goede keus was.

Er kwam rust, die rust zorgt er dan vaak voor dat je toekomt aan afscheid nemen.

In deze nieuwsbrief willen we u graag een inkijkje geven in ons mooie werk en komen vrijwilligers en medewerkers die zich inzetten of hebben ingezet aan het woord.

Gerrinda van der Veen,
Directeur Hospice de Regenboog

In en rondom het hospice

Op 11 maart was het NL -doet, een aantal leerlingen hebben samen met de tuinmannen de tuin weer "zomer"klaar gemaakt. Tuinmeubels zijn weer schoongemaakt, snoeiwerk is gedaan, dus laat die zomer maar komen. Op dit moment genieten de gasten van de bloembollen die uitkomen, de vogels die nesten maken en de eekhoorns die druk zijn.

Aan de voortuin wordt de laatste hand gelegd, het nieuwe kunstwerk is geplaatst. Het kunstwerk symboliseert de Handdruk. Bij veel gelegenheden drukken wij elkaar de hand, op deze wijze drukken we onze verbondenheid uit. Na 12 jaar hebben we afscheid genomen van de keuken en is er een nieuwe keuken geplaatst. De nieuwe keuken is voorzien van een kookeiland, wat voor veel meer werkruimte gaat zorgen.

Aan het woord: Korine

Ik ben Korine Lans, 12,5 jaar werk ik als verpleegkundige in Hospice de Regenboog en nog steeds met heel veel plezier! Palliatieve zorg heeft mij altijd getrokken, je kan zoveel betekenen voor de gasten en diens naasten. Hoe moeilijk afscheid nemen en loslaten ook is, als het respectvol en waardig verloopt kijken nabestaanden er goed op terug. Ik verbaas mij er altijd weer over hoe snel je een band opbouwt met gasten en naasten. Het is soms maar een korte opname maar je bent als verpleegkundige heel intensief betrokken.

In al die jaren hebben wij een prettige en fijne samenwerking opgebouwd met de huisartsen in de regio. Als verpleegkundige vind ik een proactief beleid erg belangrijk, wat kun je verwachten, welke afspraken wil je al met de huisarts maken mocht er zich pijn, benauwdheid of verwardheid zich voordoen. Wat wil de gast zelf. Zo kan er gelijk gehandeld worden bij calamiteiten.

Het is mooi om te zien dat er zo'n grote groep vrijwilligers om het hospice heen staan, zonder hen zouden we deze zorg niet kunnen bieden.

We zijn goed op elkaar ingespeeld en proberen met elkaar de kwaliteit van zorg zo goed mogelijk te houden of te verbeteren.

Er wordt mij regelmatig gevraagd of ik het werk niet zwaar vindt, maar gelukkig hebben wij naast serieuze gesprekken en moeilijke momenten ook hele leuke en grappige momenten met onze gasten en wordt er ook veel gelachen. Het Hospice heeft een Christelijke identiteit en daar sta ik als medewerker achter, wat ik erg belangrijk vindt is dat iedereen welkom is en daadwerkelijk mag zijn wie hij/zij is.

Giften

Het hospice voelt zich enorm gedragen. Zo mochten we de afgelopen periode weer verschillende giften ontvangen van naaste, ondernemers en kerken.

Gedicht

METGEZEL

Ik wil geen antwoord,
stel mij vragen
Wees traag met spreken,
help mij praten.
Kom naast mij staan,
loop niet vooruit.
Vertrouw mij bij het nemen
van mijn besluit.

Ga mij niet dragen,
leer mij wandelen
Stop met redden,
zodat ik kan wankelen.
Neem niet over,
maar doe mij voor.
Help mij in het vinden
van mijn eigen spoor.
Wil je voor mij zo'n metgezel zijn?

~ Bart Broekman ~

Afscheid

Fenna Frens gaat het bestuur van het hospice verlaten, ze heeft drie termijnen in het bestuur van het hospice gezeten.

Zelf zegt Fenna daarover:

Ik mag terugzien op een leerzame en fijne periode met verschillende elementen. Altijd heb ik gevoeld dat het bij iedereen ging om het goede voor het hospice en dus voor de gasten.

Het besef dat we verantwoordelijk waren voor de kwaliteit, identiteit en ook het omgaan met de maatschappelijke gelden werd heel serieus genomen.

De beleidsmiddagen vond ik altijd heel inspirerend en de onderlinge samenwerking binnen het bestuur heb ik altijd als prettig ervaren. Er was ruimte voor humor maar ook werden er kritische vragen gesteld.

Gelukkig mogen we ook weer een nieuw bestuurslid welkom heten. Martine Kolk-Goudkamp is sinds maart 2023 secretaris van het bestuur.

Aan het woord: Martine

Ik ben Martine Kolk-Goudkamp en ben 32 jaar oud, Ik heb samen met mijn man een eigen bedrijf, met een eigen bedrijf is er altijd wel wat te doen en dat vind ik prettig, want stilzitten past niet bij mij. Daarom wil ik mij ook graag inzetten voor Hospice de Regenboog. Ik heb geen ervaring in de zorg maar hoop met mijn werkervaring als directiesecretaresse en ons eigen bedrijf dat ik van toegevoegde waarde kan zijn in het bestuur van Hospice De Regenboog.

*Jij doet ertoe, omdat jij jij bent.
Jij doet er toe tot de laatste minuut van je leven,
en wij zullen al het mogelijke voor je doen.
Niet alleen om te je helpen rustig te sterven,
maar om je te helpen leven tot je sterft.*

Aan het woord: Harry van de Stege namens stichting Vrienden

Corona heeft veel doen veranderen. Ook voor ons als stichting Vrienden van het hospice.

Geruime tijd konden we fysiek niet bij elkaar komen en was er overleg via de telefoon en de computer. Het bracht het werk van onze stichting terug tot minimale taken. Waar zetten we onze middelen voor in? De hele situatie maakte dat wij gingen nadenken over de positie en toekomst van de stichting Vrienden.

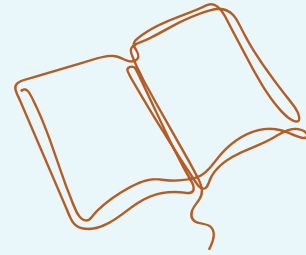
Jarenlang waren onze hoofdtaken; donateurs werven, onze gelden beheren en verantwoord inzetten en het ontplooiën van acties zoals concerten e.d. Willen we zo doorgaan? Is de stichting op deze manier toekomstbestendig? Nadat het weer mogelijk was om fysiek te vergaderen hebben we hier intensief over gesproken met elkaar.

De conclusie was dat bovengenoemde taken zeker belangrijk zijn, maar dat er duidelijk ook een wens ligt tot vernieuwing en innovatie. Kunnen we van stichting Vrienden mogelijk een groep van ambassadeurs maken die toekomstbestendig haar werk doet ten behoeve van het hospice? Wat is toekomstbestendig en op welke wijze kun je hier uiting aan geven en via welke kanalen. Met ander woorden wat is daar voor nodig en hoe doe je dat dan?

Vragen die we zelf niet beantwoord kregen. We hebben daarom de hulp ingeroepen van IDD, die organisaties helpt om vanuit hun identiteit meer van betekenis te kunnen zijn.

Boekentips

Dit keer wat boekentips speciaal voor kinderen en jongeren. We hebben een mooie kast laten maken om die boeken een zichtbaar plekje te geven.

Wanneer wordt je dood van Riet Fiddelaar-Jaspers.

Als kinderen meemaken dat iemand overlijdt, roep dat vaak (onverbloemde) vragen op. Het is belangrijk dat we die vragen serieus nemen.

Muis Mies en het hospice van Lianne Biemond en Corrie van der Spek

Dit boek is voor kleine kinderen. Een lichtvoetig prentenboek over zware thema's als ongeneeslijk ziekte, dood en verlies.

Niets aan de hand toch? Van Laurina de Visser.
Laurina is 18 jaar als ze haar vader en kort daarna haar moeder verliest. In dit boek combineert ze haar persoonlijke ervaringen met haar kunst tot handvatten waar jongeren mee aan de slag kunnen.

Potsgildewegje 3, 8071 WP Nunspeet | 0341 250 962 | info@hospicenunspeet.nl
of bezoek ons via de

www.hospicenunspeet.nl

@hospicenunspeet

@hospicenunspeet